

3. Jun. 1974

FAKTA

Dato:

3. Jun. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 56-62

Paris 3-6-74.
7g kan ikke lade
være med mellemrum at
komme til at tænke på
den højst mulige posi-
tion i rent praktisk, is
sær i som kunstner.
7g bor i Paris, men har
ikke forbindelse med nogle
gallerier eller andre kunst-
ner (bortset fra meget få
is træffer med lange mellem-
rum).
7g arbejder hver dag som
skulle jeg tilfødsølle en
stor udstillingsprojekt.
Yderligere har mit arbejde
inden for de sidste år
en høj og kvalitativt der i
overvejende grad kræver ud-
stillingsmuligheder, da det
dels drejer sig om rumprojek-
ter dels om ting, hvor di-
rette til en udstillings-
ation.
Mine reelle udstillingsmulig-
heder er Clausen og "den
frie" og hvad der er meget
spændende gang kan komme
dumpe det ved siden af.
Det er godt at spørge sig
selv om hvorfor man ender
så danne om stadig ved sit-
ting arbejde 4-5 timer hver
dag er ret rundt, så fra et
rent praktisk synspunkt
er det helt nødvendigt.
I realiteten betyde det at
90% af hvad jeg laver
igen nemt er aldrig ud-
stillet og som regel nygr
bide i brokkussen.
En sådan situation kan

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ikke undgå at føles ab-
surd, ligesom den første
til alt for mange kompromiser.
Forskiet på den måde at
de fleste af de ideer B har
opgives fordi de bliver en
udstillingsituation, der for
holder B mig forfrindsis
til ideer som det umulige
de opvise om stændighed og
min tyde at realiseres. Det
første til vanskeligt uden for
mig med at slippe uden
om at gøre sig et objekt
- hvorefter jeg bliver hængende,
i en ord mit ønske, i det
billed med sig - ja ofte nok
malenisk formalistiske.
At en hel masse praktiske
problematik årsager jeg ikke
opdrager opregne. Luder denne

situation sig i midlertid ikke
andre (ikke af mig i hver-
fuld) så det vil være uper-
lige absurd at anbefale
som om situation var over-
ledes end den reelle er.
Det er jo det B gør, og
det er derfor B mener det
er nødvendigt at gøre sig
denne situation klart,
alle dens konsekvenser.
Teoretisk ville det være lo-
gisk at indstøve på pro-
duktionen til det absolut
nødvendige og bruge den
til man ellers anvender
til at producere til papir-
kurven til rent ~~for~~ funke-
arbejde. Men - realiteten
viser sig at være umulig
end teorien - nemlig den
at B faktisk følger mig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

skid. Det var min jeg ikke
laver noget, jeg kan sim-
-pelt kan lide at lave
noget, der det kommer at
jeg har meget vanskeligt
ved at gennemføre at
udvalgt kunne arbejde, men
bedst kan tænke hvis jeg
fem år kan komme i at eller
ander materiale, dette at
skrive som man så kan
-me tænke sig var en lys-
-ning er for mig i alle
nåder nok - jeg skal se
hvisse former sig fra
mine egne. Så må jeg
altså finde mig i at
prænt over 90% til skidde
-tøj her.
Den del er deprimerede at
siddet og udarbejde projekter
hvis realisering er af hensigt
af en eller anden udsnit-
-lings situation som der som
overfor nævnt er for at
i forhold til min produkt-
-tions kapacitet, ville det
være ønskeligt hvis jeg kunne
finde frem til en arbejds-
-form som var i overens-
-stemmelse med min reelle situation.
Det er her konflikterne
mellem sig, det ville være
naturligt hvis jeg som mine
kvaliteter i ret i en nem pro-
-duktion er en virkelig vilde
-der til den anden udsnit-
-ling på "den fri" eller hos
Clauzon, men det kan jeg
ikke forbi det i en pressen
mig i alle at sidde og
forbringe Mønter og så vælge
de "bedste" ud til en op-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- hæng mig det s. ikke det
js bil (marc) med mit
arbejde.
76 har helt mistet oven
på kunstobjektet i det
js dels af skæpe den my-
-kologisering det er gen-
-skund for, dels ~~til~~ bil.
fulde har s. vendt det
sol fra et hvert synspunkt
beholdningslyse i en pro-
-duktion af sådanne
objekter.
Det der imponerer mig s.
Kunsten s. ikke Kunst-
-værkerne. 77 s. aldeles
lige glad med at frem-
-skille et "gode billede".
På den anden side har
78 heller ikke nogen ambibe-
-nær, eller har det allermind-
-ste på Kunstens sociale
funktion - i dag - Kunsten s.
for mig en form for tænke-
-virksomhed der passer
til mig lige som i den skole
mit skole, litteratur, o. s. v.
s. en form for virksomhed
der passer for andre.
Konflikten opstår af for-
-ting: at js lever af mit
kunstneriske arbejde - af
min gamle virksomhed -
af at js ikke har fundet
en for mig passende form
for den nye tænke virksomhed,
en form der gør den dyde-
-ly og de mindre berber for
mig og selv og end andre.
Med Conceptuel-ark forsøgte
kunstnere at arbejde med
en kunst befriet for al
vare kunst objekt, men det
gik ikke i langden, man
indgik i omprøve så

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

denne rene tanke i alle sammen
alligevel på den ene eller
anden måde i sidste ende
i form af et kunstob-
jekt - og det ville give kun-
stneren mere på kunsthandlernes
bånd værdi til bare
til maleriet - kunstobjektet
- det - den selvsagt være.

~~Men~~ Nu udfyldt det samme
forhold gælder det gældende
for mig i forhold til det ikke
møget der i hvert fald har
et mindste mål af lyshed
med et kunstobjekt kan
jeg ikke forvente at kunne
selge.

Nu har jeg inkt ønske
om at være konkret,
og det er slet ikke hvad
jeg forstår ved kunstnerisk

tanke i alle sammen, jeg har inkt
i inkt (hvorfor) at materia-
liserer mine ideer, men
har noget inkt at denne
materialisation skal have
form af et statisk kunst-
objekt - f. eks. et maleri.
Jeg ønsker at min kunst
skal følge en bevægelse
i tid og rum på den måde
at den skaber til en be-
stemt lyshed, i forhold
til en bestemt situation
og mig, denne er overordnet
og kunstværket forstået.
(Mit rum i år på "den
hvide" var skabt til den
bestemte lyshed, de to
bestemte rum, og dette
bestemte lysrum (kunst-
lignende væg) og et lys-
væde alene som sådant,
styre efter og lysets del fuld-

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- stændigt).
Det er indlysende en sæ-
-dan arbejdsform og et sæ-
-dant i de grundlæggende
-konkret sig for
-hånden eller for mit
daglige arbejde.
Menst håndtæn kan ikke
selv en situation der jo
ikke efterlader sig simple
kompatible og hensigts-
og bevidste spor.
Jo kan ikke uden at
blive stærkt dog ud af
ind arbejde med projekter
der aldrig blive realiseret.
Hvis jo rent konkret for
et af de store ~~største~~
kunstnerer kræver for
mig og der på min egen
arbejds situation så er

det indlysende at det
drejer sig om at finde en
form der kan give mig
arbejde et vist stykke af
formidlet.
Efter et normalt menneske
vil i en sådan situation
selv for sig mene at det con-
-traste da man ville at
straffe sig de udsættelses-
-mæssige som ens ud-
-de så i den type kræver.
Så en helt stille det sig
ikke for mig. Jeg kan
af psykologisk neurotiske
årsager ikke straffe mig
disse udsættelsesmæssige.
Det er en kendsgerning
som jeg må være mig
bevidst - og derfor kunne
prøve at finde min form.
Er det hele så ikke i

realiteten som det skal
være, kan jeg se over hovedet
gøre andet end hvad jeg
ger? Det er dog også en reali-
-tet at se den som jeg
arbejder på - er udfordrings-
-lende fordi det kræver
inde i det kende bester af
projektet muligt. Man kunne
måske undlade at arbej-
-de med projektet hvis det
ikke var en klar forudsæt-
-ning for at de blev rea-
-liserede, men hvad skal
man så lave? Skal man
så prioritere kunstobjekter
til sin kunst handling og
glemme at det er noget
helt helt andet man vil?
Det er jo højt sandsyn-
-ligt at det ønske man
mår om at finde en

form der udfordrer ens ideer
og tanker - er en ren og skær-
-et og fyldigt ønske drøm.

Paris 4-6-74.

Det er en ganske
-drøm fordi man ikke vil
høre den fulde kronsekvens
af hvor man står for gje-
-bliver.
Nu har jeg hele vinteren
gjort en kæmpe forsøg på
at gøre en live maleri for
mig, men det lader sig
simpelt hen ikke gøre, jeg
kan ikke føle det som
andet end en far mig
fuldstændig lige gyldig hånd-
-ling af beskaffede mig
med farve og billedstruktur.
"R+B" er den mest udfordrings-
-fulde læsning jeg er